

ЗАКОН УКРАЇНИ “Про валюту”

Цей Закон встановлює загальні правові засади у сфері проведення валютних операцій та здійснення валютного регулювання та валютного нагляду, а також визначає права та обов'язки суб'єктів валютних операцій та відповідальність за порушення ними норм валютного регулювання.

Метою цього Закону є запровадження вільного проведення валютних операцій, правове забезпечення єдиної державної політики у сфері валютних операцій на території України.

Стаття 1. Принципи валютного регулювання

Валютне регулювання в Україні ґрунтується на таких принципах:

- а) незалежність монетарної політики держави;
- б) гнучкий валютний курс;
- в) незалежність Національного банку України у формуванні та впровадженні валютної політики;
- г) пріоритет ринкових інструментів валютного регулювання над адміністративними;
- ґ) свобода проведення валютних операцій;
- д) здійснення державної політики у сфері валютного регулювання і валютного нагляду з метою забезпечення стабільності фінансової системи та платіжного балансу України.

Стаття 2. Визначення термінів

У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

банківські метали – золото, срібло, платина, метали платинової групи, доведені (афіновані) до найвищих проб відповідно до світових стандартів, у зливках і порошках, що мають сертифікат якості, а також монети, вироблені з дорогоцінних металів;

валютне регулювання – норми, що регулюють діяльність суб'єктів валютних операцій, визначають загальні принципи їх проведення, порядок здійснення валютного нагляду, відповідальність за порушення валютного законодавства;

валютний нагляд – система контролю за дотриманням суб'єктами валютних операцій валютного законодавства;

валютні операції – операції, що мають хоча б одну з таких ознак:

а) операції, що пов'язані з переходом права власності на валютні цінності та/або прав вимоги та зобов'язань, предметом яких є валютні цінності, між резидентами, нерезидентами, а також резидентами і нерезидентами, за винятком операцій, що здійснюються між резидентами, якщо такими валютними цінностями є національна валюта;

б) торгівля валютними цінностями;

в) транскордонні перекази коштів та транскордонне переміщення валютних цінностей;

валютні цінності – національна валюта, іноземна валюта та банківські метали;

іноземна валюта:

а) грошові знаки грошових одиниць іноземних держав у вигляді банкнот, казначейських білетів, монет, що перебувають в обігу та є законним платіжним засобом на території відповідної іноземної держави або групи іноземних держав, а також вилучені або такі, що вилучаються з обігу, але підлягають обміну на грошові знаки, які перебувають в обігу;

б) дорожні чеки, виражені в грошових одиницях іноземних держав;

в) кошти на рахунках у банках та інших фінансових установах, виражені в грошових одиницях іноземних держав і міжнародних розрахункових (клірингових) одиницях, і що належать до виплати в іноземній валюті;

г) електронні гроші, номіновані в грошових одиницях іноземних держав та/або банківських металах;

національна валюта:

а) грошові знаки грошової одиниці України – гривні у вигляді банкнот і монет, у тому числі обігові, пам'ятні та ювілейні монети, і в інших формах, що перебувають в обігу та є законним платіжним засобом на території України, а також вилучені або такі, що вилучаються з обігу, але підлягають обміну на грошові знаки, які перебувають в обігу;

б) дорожні чеки, виражені в гривні;

в) кошти на рахунках в банках та інших фінансових установах, виражені в гривні;

г) електронні гроші, номіновані в гривні;

нерезиденти:

а) фізичні особи (іноземні громадяни, громадяни України, особи без громадянства), які мають постійне місце проживання за межами України, в тому числі ті, що тимчасово перебувають на території України;

б) юридичні особи, суб'єкти підприємницької діяльності, що не мають статусу юридичної особи (філії, представництва тощо), з місцезнаходженням за межами України, які створені й діють відповідно до законодавства іноземної держави та інші суб'єкти господарювання, частки участі в яких належать резидентам;

в) розташовані на території України іноземні дипломатичні, консульські, торговельні та інші офіційні представництва, міжнародні організації та їх філії, що мають імунітет і дипломатичні привілеї, а також

представництва інших організацій і фірм, які не здійснюють підприємницької діяльності на підставі законів України;

резиденти:

а) фізичні особи (громадяни України, іноземні громадяни, особи без громадянства), які мають постійне місце проживання на території України, у тому числі ті, які тимчасово перебувають за кордоном;

б) юридичні особи, суб'єкти підприємницької діяльності, що не мають статусу юридичної особи (філії, представництва тощо), з місцезнаходженням на території України, які здійснюють свою діяльність на підставі законів України;

в) дипломатичні, консульські, торговельні та інші офіційні представництва України за кордоном, які мають імунітет і дипломатичні привілеї, а також філії та представництва підприємств і організацій України за кордоном, що не здійснюють підприємницької діяльності;

суб'єкти валютних операцій – резиденти та/або нерезиденти, які проводять валютні операції;

торгівля валютними цінностями – операції щодо торгівлі (купівлі, продажу) або обміну валютних цінностей, що здійснюються як в готівковій (для банківських металів – із фізичною поставкою), так і в безготівковій формах (для банківських металів – без фізичної поставки);

транскордонне переміщення валютних цінностей – ввезення, пересилання на митну територію України, вивезення, пересилання з території України або транзит через територію України валютних цінностей;

транскордонний переказ коштів – рух певної суми коштів в Україну або за її межі з метою її зарахування на рахунок отримувача або видачі йому в готівковій формі;

уповноважені установи – банки, небанківські фінансові установи та національний оператор поштового зв'язку, які отримали ліцензії Національного банку України згідно із цим Законом.

Інші терміни, що використовуються в цьому Законі, вживаються у значеннях, визначених у законах України.

Стаття 3. Валютне законодавство

1. Відносини, що виникають у сфері здійснення валютних операцій, регулюються Конституцією України, цим Законом, іншими законами, а також нормативно-правовими актами, прийнятими відповідно до цього Закону.

2. Законодавче регулювання питань валютного регулювання і валютного нагляду установлюється або змінюється виключно цим Законом. Зміна положень цього Закону може здійснюватися виключно шляхом внесення змін до цього Закону.

Стаття 4. Сфера дії Закону

1. Цей Закон регулює відносини, що виникають у сфері здійснення валютних операцій, зокрема визначає порядок їх здійснення, суб'єктів цих операцій, їх права та обов'язки, компетенцію органів валютного нагляду, права та обов'язки агентів валютного нагляду, а також відповідальність за порушення валютного законодавства.

2. Дія цього Закону не поширюється на валютні операції, що проводять органи державної влади в межах своїх повноважень від імені та за рахунок держави.

Стаття 5. Свобода проведення валютних операцій

1. Будь-які валютні операції здійснюються без обмежень, якщо інше не передбачено валютним законодавством.

2. Нерезиденти мають усі права, надані резидентам України у сфері здійснення валютних операцій.

3. У передбачених цим Законом випадках Національний банк України має право запроваджувати заходи захисту, у тому числі встановлювати різні режими регулювання валютних операцій для різних суб'єктів валютних операцій.

Стаття 6. Розрахунки

1. Національна валюта (гривня) є єдиним законним засобом платежу на території України, який приймається без обмежень для оплати будь-яких вимог та зобов'язань.

2. Усі розрахунки, що проводяться на території України, здійснюються виключно в національній валюті (гривні), крім:

1) операцій зі здійснення іноземних інвестицій та повернення іноземному інвестору прибутків, доходів та інших коштів, одержаних на законних підставах у результаті здійснення іноземних інвестицій;

2) операцій банків з надання банківських та інших фінансових послуг на підставі банківської ліцензії відповідно до законодавства;

3) операцій небанківських фінансових установ та національного оператора поштового зв'язку з надання фінансових послуг на підставі ліцензій на здійснення валютних операцій Національного банку України;

4) інших випадків, визначених Національним банком України.

3. Розрахунки за комісійними платежами (фіксовані виплати, комісії чи будь-які інші подібні за характером платежі) за операціями, визначеними пунктами 1–3 частини другої цієї статті, здійснюються виключно в національній валюті (гривні), крім розрахунків щодо сплати процентів

(відсотків) за депозитами/кредитами (позиками), які можуть проводитися як в іноземній валюті так і в національній валюті.

Стаття 7. Торгівля валютними цінностями

1. Торгівля валютними цінностями здійснюється на міжбанківському валютному ринку України та на міжнародних ринках відповідно до валютного законодавства.

2. Структуру міжбанківського валютного ринку, перелік його учасників, а також умови та порядок торгівлі іноземною валютою та банківськими металами на міжбанківському валютному ринку визначає Національний банк України.

3. Торгівля валютними цінностями в готівковій формі здійснюється тільки через уповноважені установи відповідно до валютного законодавства.

Стаття 8. Транскордонний переказ коштів

Транскордонний переказ коштів здійснюється в національній та іноземній валютах без обмежень. Такий переказ здійснюється тільки через уповноважені установи.

Стаття 9. Транскордонне переміщення валютних цінностей

1. Транскордонне переміщення фізичними особами валютних цінностей у сумі, що дорівнює або перевищує еквівалент 10 000 євро підлягає письмовому декларуванню центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову та митну політику.

2. Транскордонне переміщення юридичними особами валютних цінностей здійснюється через повноважного представника без обмеження суми на умовах письмового декларування центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову та митну політику.

3. Транскордонне пересилання валютних цінностей шляхом поштових відправлень дозволено тільки як поштові відправлення з оголошеною вартістю.

4. Порядок транскордонного переміщення валютних цінностей визначає Національний банк України.

5. Порядок транскордонного пересилання валютних цінностей шляхом поштових відправлень визначається центральним органом виконавчої влади у галузі зв'язку.

Стаття 10. Ліцензії Національного банку України

1. Банки здійснюють валютні операції на підставі банківської ліцензії.

2. Здійснення небанківськими фінансовими установами/ національним оператором поштового зв'язку валютних операцій потребує отримання ліцензій Національного банку України на здійснення валютних операцій, якщо ці операції пов'язані з наданням цими установами таких фінансових послуг:

1) діяльність з обміну валют (здійснення операцій з торгівлі валютними цінностями в готівковій формі);

2) переказ коштів;

3) надання коштів у позику, у тому числі і на умовах фінансового кредиту;

4) факторинг (тільки в частині проведення розрахунків на території України в іноземній валюті між факторами та клієнтами за операціями з міжнародного факторингу щодо відступлення права грошової вимоги до боржника-нерезидента);

5) інших, визначених Національним банком України.

3. Порядок видачі ліцензій, підстави для відмови у видачі ліцензій, а також для призупинення дії чи відкликання ліцензій, установлює Національний банк України.

4. Ліцензії на здійснення валютних операцій видаються небанківським фінансовим установам та національному оператору поштового зв'язку безстроково.

5. Національний банк України веде реєстр осіб, яким видано ліцензії на здійснення валютних операцій, та розміщує цей реєстр на сторінках Офіційного інтернет-представництва Національного банку України.

Стаття 11. Надання інформації про валютні операції

1. Уповноважені установи зобов'язані надавати Національному банку України інформацію про валютні операції.

2. Нерезиденти зобов'язані надавати інформацію про валютні операції відповідно до частини першої цієї статті в межах, що стосуються їх діяльності в Україні.

3. З метою збору додаткової статистичної інформації Національний банк України має право здійснювати збір інших періодичних статистичних даних.

4. Національний банк України визначає докладний зміст, форми, періодичність та строки, спосіб, порядок подання звітності для виконання

зобов'язань щодо надання інформації про валютні операції, відповідно до цієї статті.

5. Національний банк України співпрацює з іншими державними органами щодо обміну інформацією, пов'язаною з проведенням валютних операцій їх суб'єктами.

Стаття 12. Валютний нагляд

1. Валютний нагляд в Україні здійснюється органами валютного нагляду та агентами валютного нагляду.

2. Органами валютного нагляду відповідно до цього Закону є Національний банк України, державний орган, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, та центральний орган виконавчої влади у галузі зв'язку. Органи валютного нагляду в межах своєї компетенції здійснюють нагляд за виконанням резидентами та нерезидентами обов'язків, визначених валютним законодавством.

3. Національний банк України здійснює валютний нагляд за уповноваженими установами.

4. Державний орган, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, здійснює нагляд за дотриманням суб'єктами господарювання (крім уповноважених установ) та фізичними особами вимог валютного законодавства.

5. Центральний орган виконавчої влади у галузі зв'язку здійснює нагляд за дотриманням правил поштових переказів та транскордонного пересилання валютних цінностей шляхом поштових відправлень.

6. Уповноважені установи є агентами валютного нагляду, підзвітними Національному банку України. Уповноважені установи під час проведення ними валютних операцій здійснюють безпосередній нагляд за виконанням вимог валютного законодавства суб'єктами господарювання (крім інших уповноважених установ) та фізичними особами, що здійснюють валютні операції через ці уповноважені установи, та надають інформацію (звітують) Національному банку України. Агенти валютного нагляду мають право вимагати в суб'єктів валютних операцій документи, пов'язані зі здійсненням валютних операцій, а суб'єкти валютних операцій зобов'язані подавати такі документи на вимогу агентів валютного нагляду.

7. Валютний нагляд здійснюють органи валютного нагляду та агенти валютного нагляду з метою:

а) визначення відповідності проведених валютних операцій валютному законодавству;

- б) перевірки наявності підтвердних документів щодо проведених валютних операцій;
- в) перевірки повноти, об'єктивності і достовірності інформації про валютні операції, наданої резидентами та нерезидентами.

8. Порядок здійснення валютного нагляду агентами валютного нагляду визначає Національний банк України.

9. Органи валютного нагляду мають право проводити перевірки осіб, які є об'єктами їх нагляду, з питань дотримання вимог валютного законодавства. Під час проведення перевірок з питань дотримання вимог валютного законодавства органи валютного нагляду мають право вимагати від агентів валютного нагляду та інших осіб, які є об'єктом таких перевірок, надання доступу до систем автоматизації валютних операцій, підтвердних документів та іншої інформації про валютні операції та пояснень щодо відповідних валютних операцій, а агенти валютного нагляду зобов'язані безоплатно надавати відповідний доступ, документи та іншу інформацію.

10. Органи валютного нагляду мають право вимагати від агентів валютного нагляду та інших осіб, які є об'єктом валютного нагляду, виконання вимог валютного законодавства, а в разі виявлення порушень вимог валютного законодавства застосовувати заходи впливу, передбачені законом.

11. Органи валютного нагляду можуть обмінюватись інформацією щодо виявлених порушень вимог валютного законодавства, яка була отримана ними під час здійснення валютного нагляду, з метою застосування щодо осіб, які є об'єктом валютного нагляду, заходів впливу, передбачених законом.

Стаття 13. Заходи захисту

1. Національний банк України за наявності ознак нестійкого фінансового стану банківської системи, тиску на платіжний баланс України, виникнення обставин, що загрожують стабільності банківської та/або фінансової системи країни має право запроваджувати заходи захисту у виді:

- 1) обов'язкового продажу частини надходжень в іноземній валюті;
- 2) установлення граничних строків розрахунків за операціями з експорту та імпорту товарів;
- 3) установлення особливостей проведення операцій, пов'язаних із рухом капіталу;
- 4) запровадження спеціальних дозволів на проведення окремих валютних операцій;
- 5) резервування коштів за валютними операціями;
- 6) інших заходів, визначених статтею 7¹ Закону України "Про Національний банк України".

2. Наявність ознак, що є підставою для запровадження заходів захисту, підтверджує Рада з фінансової стабільності, повноваження якої визначаються указом Президента України.

3. Строк дії заходів захисту, уведених відповідно до частини першої цієї статті, не перевищує шість місяців із часу їх введення.

4. На час дії заходів захисту інші норми законодавства України діють у частині, що не суперечить цим заходам.

Стаття 14. Особливості застосування заходів захисту у виді обмеження строку розрахунків

1. Національний банк України має право вводити заходи захисту у виді обмеження строку розрахунків за експортними та імпорнтними операціями резидентів.

2. У разі встановлення Національним банком України строку розрахунків за експортними операціями резидентів виручка резидентів в іноземній валюті від експорту продукції та/або робіт, транспортних послуг підлягає зарахуванню на їх рахунки, відкриті в іноземній валюті, в уповноважених установах у строки виплати заборгованостей, зазначені в контрактах, але не пізніше строку, встановленого Національним банком України. Строк виплати заборгованостей обчислюється з дати митного оформлення (виписки вивізної вантажної митної декларації продукції, що експортується, а в разі експорту робіт, транспортних послуг – з моменту підписання акта або іншого документа, що засвідчує виконання робіт, надання транспортних послуг.

3. У разі встановлення Національним банком України строку розрахунків за імпорнтними операціями резидентів резиденти під час здійснення імпорнтних операцій на умовах відстрочення поставки не можуть встановлювати відстрочення, що перевищує строк, встановлений Національним банком України.

4. Строки, встановлені Національним банком України відповідно до частини першої цієї статті, можуть бути продовжені центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері економічного розвитку, у разі виконання резидентами операцій за договорами виробничої кооперації, консигнації, комплексного будівництва, тендерної поставки, гарантійного обслуговування, поставки складних технічних виробів і товарів спеціального призначення.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері економічного розвитку, протягом п'яти робочих днів із дати видачі висновку, зазначеного в абзаці першому частини четвертої цієї статті, інформує Національний банк України та центральний орган виконавчої влади,

що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, про видачу такого висновку.

5. Порухення резидентами строку розрахунків, установленого Національним банком України згідно із цією статтею, тягне за собою стягнення пені за кожний день прострочення в розмірі 0,3 відсотка суми неoderжаної виручки (вартості недопоставленого товару) в іноземній валюті, перерахованої в національну валюту за курсом Національного банку України, установленим на день виникнення заборгованості. Загальний розмір нарахованої пені не може перевищувати суми неoderжаної виручки (вартості недопоставленого товару).

6. Державний орган, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, має право за результатами документальних перевірок безпосередньо стягувати з резидентів пеню, передбачену частиною п'ятою цієї статті.

7. Національний банк України може передбачити інші особливості застосування заходів захисту у виді обмеження строку розрахунків щодо певних видів експортних та імпорتنих операцій.

Стаття 15. Заходи впливу до порушників валютного законодавства

1. До уповноважених установ, що порушили вимоги валютного законодавства, адекватно вчиненому порушенню застосовуються заходи впливу.

2. У разі порушення банками, філіями іноземних банків вимог валютного законодавства Національний банк України адекватно вчиненому порушенню або рівню загрози інтересам вкладників чи інших кредиторів банку застосовує заходи впливу відповідно до Закону України "Про банки і банківську діяльність" та в порядку, визначеному Національним банком України.

У разі порушення вимог валютного законодавства небанківськими фінансовими установами, національним оператором поштового зв'язку Національний банк України адекватно вчиненому порушенню застосовує заходи впливу відповідно до законодавства про регулювання діяльності з надання фінансових послуг та в порядку, визначеному Національним банком України.

3. У разі порушення вимог валютного законодавства юридичними (крім уповноважених установ) і фізичними особами центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, має право застосовувати заходи впливу, у тому числі у вигляді штрафних санкцій, відповідно та в порядку, визначеному центральним

органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики. Розміри штрафних санкцій, що застосовуються до юридичних (крім уповноважених установ) і фізичних осіб за порушення вимог валютного законодавства, встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики за погодженням з Національним банком України.

Стаття 16. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності через шість місяців із дня, наступного за днем його опублікування.

2. Визнати такими, що втратили чинність із дня набрання чинності цим Законом:

1) Декрет Кабінету Міністрів України “Про систему валютного регулювання і валютного контролю” (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1993, № 17, ст.184);

2) Закон України “Про порядок здійснення розрахунків в іноземній валюті” (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1994, № 40, ст. 364).

3. Національному банку України до дня набрання чинності цим Законом привести свої нормативно-правові акти у відповідність до цього Закону та/або забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для його реалізації.

4. Кабінету Міністрів України до дня набрання чинності цим Законом: привести свої нормативно-правові акти у відповідність до цього Закону та забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для його реалізації;

забезпечити прийняття та/або приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність до цього Закону.

5. Установити, що нормативно-правові акти Національного банку України, прийняті відповідно до пункту 3 цієї статті, якими запроваджуються визначені частиною першою статті 13 цього Закону заходи захисту та які набирають чинності одночасно з набранням чинності цим Законом, діють без урахування обмежень, встановлених частиною третьою статті 13 цього Закону. Такі нормативно-правові акти діють до визнання їх Національним банком України такими, що втратили чинність, на підставі рішення Ради з фінансової стабільності щодо стабілізації фінансового стану банківської системи та відсутності ознак нестійкого фінансового стану банківської системи, а також обставин, що загрожують стабільності банківської та/або фінансової системи країни, але не раніше введення в дію закону про міжнародну співпрацю України в галузі оподаткування, який визначатиме:

правила оподаткування контрольованих іноземних компаній;

правила звітності в розрізі країн для міжнародних груп компаній;
правила щодо обмеження витрат на фінансові операції з пов'язаними особами;
правила оподаткування постійного представництва;
заходи стосовно запобігання зловживанням у зв'язку із застосуванням договорів про уникнення подвійного оподаткування;
процедури стосовно врегулювання спорів з питань застосування конвенцій про уникнення подвійного оподаткування;
а також запровадить міжнародні стандарти для автоматичного обміну фінансовою інформацією.

6. Рекомендувати Президенту України привести свої нормативно-правові акти у відповідність з цим Законом.

7. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Законі України “Про банки і банківську діяльність” (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 5 – 6, ст. 30):

у статті 47:

частину першу після слів “іншу діяльність, визначену в цій статті” доповнити словами “як у національній, так і в іноземній валюті”;

частину сьому виключити.

у частині першій статті 73:

абзац перший після слів “банківського законодавства, ” доповнити словами “валютного законодавства, ”.

пункт 11¹ виключити.

2) У Законі України “Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг” (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 1, ст. 1):

у статті 39:

доповнити частиною другою такого змісту:

“2. У разі порушення валютного законодавства Національний банк України застосовує заходи впливу відповідно до закону”.

У зв'язку з цим частину другу вважати частиною третьою;

в частині третій слова “обирає та застосовує” замінити словами “та Національний банк України обирають та застосовують”.

доповнити статтею 40¹ такого змісту:

“Стаття 40¹. Види заходів впливу за порушення валютного законодавства.

1. У разі порушення вимог валютного законодавства фінансовими установами (крім банків), національним оператором поштового зв'язку, які можуть бути об'єктом перевірок Національного банку України відповідно до вимог валютного законодавства, Національний банк України адекватно вчиненому порушенню має право застосовувати такі заходи впливу:

1) письмове застереження;

2) обмеження, зупинення чи припинення здійснення окремих видів здійснюваних фінансовою установою (крім банку), національним оператором поштового зв'язку операцій;

3) накладення штрафів відповідно до положень, затверджених Правлінням Національного банку України;

4) призупинення дії чи відкликання ліцензії на здійснення валютних операцій;

5) виключення з реєстру осіб, яким видано ліцензії на здійснення валютних операцій;

2. Порядок та підстави застосування заходів впливу, встановлених частиною першою цієї статті, визначаються нормативно-правовими актами Національного банку України.

3. Розмір штрафних санкцій, що застосовуються до фінансової установи (крім банку), національного оператора поштового зв'язку, валютний нагляд за діяльністю яких здійснює Національний банк України, встановлюється нормативно-правовими актами Національного банку України.

4. Заходи впливу до фінансової установи (крім банку), національного оператора поштового зв'язку, валютний нагляд за діяльністю яких здійснює Національний банк України, можуть бути застосовані Національним банком України протягом шести місяців з дня виявлення порушення, але не пізніше ніж через три роки з дня його вчинення.

5. Рішення Національного банку України про застосування заходу впливу у вигляді накладення штрафу є виконавчим документом та набирає законної сили з дня його прийняття. У разі невиконання такого рішення воно передається Національним банком України до органів державної виконавчої служби для примусового виконання”.

3) У Законі України “Про зовнішньоекономічну діяльність” (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 29, ст. 377):

частину четверту статті 5 виключити.

у частині другій статті 11 слова “та в разі застосування санкцій згідно із статтею 37 цього Закону при порушенні суб'єктом зовнішньоекономічної діяльності встановлених правил цієї діяльності” виключити.

у частині шостій статті 13 слово та цифру “ та 37” виключити.

у статті 16:

частину тринадцяту виключити;

у частині сорок третій слова “згідно зі статтею 37 цього Закону” виключити.

у статті 35 слова та цифри “статтями 33 і 37” замінити словом та цифрою “статтею 33”.

статтю 37 виключити.